

staar: Ved disse, det vil sige de borgerlige Begravelser, foretages ikke Jordpaakastelse. Mere staar der ikke. Der staar ikke noget som helst om Ritualer. Saa sagde endelig den højtærede Minister, at de, der vilde borgerligt begraves, vare Gæster paa Folkekirkens Kirkegaard, et Ord, jeg egentlig ikke synes er videre passende ved denne Lejlighed, men Ordet skal jeg skænke den højtærede Minister. Ogsaa den ærede Ordfører omtalte, at det var de folkekirkelige Kirkegaard, der her var Tale om, og der maatte anderledes tænkende dog tage noget Hensyn, naar de skulde i indviet Jord. Men nu er jo dette Lovforslag saaledes affattet, at efter det kan der oprettes Begravelsespladser af rent borgerlig Natur, Begravelsespladser, som ikke ere indviede til Folkekirkens Tjeneste. Hvor urimeligt er det da ikke, at man giver Lovbestemmelser, der tage Hensyn til Folkekirken, for borgerlige Begravelser paa borgerlige Begravelsespladser, og alligevel er det det, man gør. Det forekommer mig, at det er intolerant. Det synes mig dog, at det var rimeligt, om nogle Medlemmer i denne Sal ganske uden Partihensyn, hvis det var muligt, at man en Gang kunde komme udenfor Partihensyn — og vi pleje jo alle at sige, at vi ikke tage Partihensyn, men kun rent saglige Hensyn — kunde gaa ind paa dette Synspunkt, som jeg har, at naar det skal være borgerlig Begravelse, skal det være borgerlig Begravelse, og at man ikke skal tvinge anderledes tænkende, ikke troende, ind under Former og Formler, der gælde for troende.

Reedtz-Thott: Uagtet jeg ikke tillægger Ændringsforslag Nr. 1 saa ganske overordentlig Betydning, kan jeg dog ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører i Anledning af hans anbefaling at stemme imod det. Jeg hører til min Forbavselse, at den ærede Ordfører mener, at en Udtalelse, der er affattet i testamentarisk Form, tidt kan være mere ubesindig afgiven end en mundtlig Udtalelse. Jeg maa tilstaa, at det forbavser mig, og det kunde maaske forklare, hvorfor den ærede Ordfører er kommen til at staa saa isoleret i denne Sag, idet jeg ikke antager, at denne Opfattelse deles af saa overordentlig mange. Men hvad jeg egentlig ønskede at fremføre, var, at det forholdt sig ikke saaledes, som den ærede Ordfører sagde, at det havde ingen Betydning, at man tidligere havde bestemt sig for en anden Form, thi nu lovgav man jo

netop for at komme til en ny og bedre Ordning af disse Forhold. Men saaledes er Forholdet jo ikke; thi det, man ønsker ved denne Lejlighed, er jo endelig at lovfæste de Regler, som ere optagne i det, man kan kalde den midlertidige Lov angaaende nogle Bestemmelser vedrørende Jordfæstelse. Det var en foreløbig Ordning, som blev truffen, og som alle vare enige om skulde nærmere udformes. Denne Udformning har fundet Sted nu, og jeg ser ikke rettere, end at det vilde være det bedste for dette Ting at holde sig saa nær som muligt til de Bestemmelser, som den Gang alle vare enige om, og jeg maa altsaa vedblivende tillade mig at anbefale det høje Ting at opfatte denne Sag paa samme Maade og stemme paa samme Maade, som man gjorde for faa Aar siden.

Ordføreren (Fr. Petersen): Lige overfor den sidste ærede Taler vil jeg hævde, at der ikke har været Enighed paa dette Punkt før her i Salen. Allerede første Gang, da man forhandlede her om borgerlig Begravelse, blev der udtalt Tvivl, om det var den bedste Form at forlange testamentarisk Affattelse af Erklæringen, og om det ikke var ligesaa betryggende eller mere betryggende at kræve en mundtlig Erklæring, i alt Fald ved Siden af. I øvrigt vil jeg sige, at jeg har aldrig paa-staaet, at en mundtlig Udtalelse i og for sig sikrere udtrykte en Mands Villie end en skriftlig affattet Erklæring. Men naar Talen var om, hvad en Mand sidst havde ønsket eller villet, vilde det mange Gange bedre komme frem, naar man havde Lov til at tage Hensyn til hans mundtlige Udtalelser, idet det kunde tænkes, at han ikke havde Tid eller Lejlighed til at opsætte det skriftligt; det skriftlige, som forelaa, vilde mange Gange ikke være et Udtryk for, hvad han paa et senere Stadium af sit Liv havde ønsket. Det var det, jeg gjorde gældende paa dette Punkt. Naar det i øvrigt er sagt, at man ikke har ønsket nogen Forandring, vil jeg dertil svare, at netop det kirkelige Udvalg paa dette Punkt har ønsket en Forandring nu, da der var Tale om, at der skulde vedtages en Lov af mere blivende Karakter end den nugældende Jordfæstelseslov. Det er disse Hensyn, som gøre, at jeg ikke kan andet end anbefale at stemme imod Ændringsforslaget og for Lovforslagets Affattelse.

Nordby: Maa jeg rette en Tak til det ærede 3die Medlem for 6te Kredts (J.